

Prinsessen,

DER ELSKER STORLØB OG NATMAD

Valget stod mellem Petersen og Prinsessen, og når man som nøgtern travtræner hverken skeler til titler eller navne, men udelukkende ser på evner og arkitektur, er det faktisk svært at træffe en bestemmelse. For de to travere var ikke fyldt to år, da Fredi Sølberg fik lov at prøvekøre dem på stuttoriet Cathrineberg. Det vil sige: han havde fire for vogn, men Paulette Boston og Prins Chandler blev omgående »kasseret«, og så var Petersen og Prinsess the Great altså tilbage.

Petersen var hurtigst, og når Sølberg alligevel foretrak Prinsessen, skyldes det hoppens gode appetit. Rask til sit arbejde, rask til sin mad — og omvendt. Det tror Fredi Sølberg på (formentlig ud fra egne erfaringer), og Prinsessens krybbe var slikket, medens Petersen ikke var særlig glad for maden. »Tak,« sagde Sølberg til godsejer Kofod, »hvis jeg må få hende i træning, vil jeg helst det.« Og så kom hun ind på Charlottenlund Traverbane den 1. marts 1952.

I april solgte godsejeren Prinsessen til Sølbergs familie. Stutteriet ejede otte toåringer, og alle var til salg undtagen Pelikanen og Pontiac. Sandt at sige var Prinsessen billig, når man tager dens evner i betragtning, og i fire starter vandt hun tre toårsløb og svigtede kun en gang, hun »fik snoren«. Kun i eet løb har Prinsessen været »uden for pengene«; det var, da hun styrtede!

Allerede i begyndelsen af sin treårs-sæson skiftede hoppen pany ejer. Den blev købt af bagermester Paul Winding, og det blev til ham, den vandt Kriterium, Derby og flere andre af de eftertragtede storløb.

Prinsessens gode forbundsfælle

Selv en travprinsesse har sit at kæmpe med, og i dette tilfælde er det ikke

vægten, men vægte, og nervøsiteten hvad startsnorene angår. Begge dele er ved at blive bragt i orden. Prinsessen traver nu med kun den halve vægt i forhold

**Fredi Sølberg fortæller
os derbyvinderens
historie og afslører,
hvorfor hun er blevet så
god en travrer**

til, hvad den bar som toåring, og i startbilen har hun fundet en god forbundsfælle — og en, hun er megen tak skyldig.

Startvognen var en af årsagerne til, at Fredi Sølberg turde vente med at starte den dejlige travrer til derbyprøven.

— Hvorfor skulle vi gå ud og give Peter 40 meters forspring, når vi knap kunne slå den fra lige start i Kriteriet, spørger Fredi Sølberg. Jeg vidste, at der kun var een fireåring, der havde mere arbejde i kroppen end Prinsessen.

— Percy Nichols!

— Ja, og den regnede jeg ikke med i Charlottenlund. Prinsessen havde 90 hurtige arbejder at falde tilbage på, og hvor meget der end blev sagt om, at man ikke kunne gå ud i et storløb uden først at have givet hesten et almindeligt løb, stolede jeg på, at det grundige træningsarbejde var tilstrækkeligt.

— Og det var det.

— Ja — heldigvis. Hvis det var gået galt i Derbyprøven, skulle De have hørt, hvad der var blevet sagt om min fremgangsmåde! Nu vandt hun både Prøven og selve Derbyet — og hun

startede kun de to gange i Charlottenlund i år! Hun har i det hele taget ikke startet ofte uden at vinde, og jeg vil mene, at hun er den eneste danske travrer, der i 18 løb har vundet ca. 43.000 kroner, 9 sejre og deraf 6 storløb! Det er ikke mindre sensationelt, hvis man erindrer, at hun ikke har vundet i de fire starter, hun har haft på Amager.

— Hun er altså bedst i Charlottenlund?

— Det tror jeg såmænd ikke, men hun har været uheldig derude — og så har de jo ingen startvogn. I det store A. T.-mesterskab for fireåringerne blev det hele afgjort af en speedprøve til sidst, og selv om hun ikke var mere træt end de andre, kunne man ikke forlange, at hun skulle speede 1:16 — og det var nødvendigt. Der havde ikke været fart på løbet, men på grund af den dårlige start lå Prinsessen i en ringe position, og når så de andre kan præstere 1:18 til sidst — ja, så er der ingen mulighed for at klare skærene. Men hun gik da 28,4 imod vinderens 28,1, og så skal man erindre, at Prinsessen kom skidt hjemmefra.

Ofte kørt Derby i tankerne

En hesteejer spurgte kort før Derbyet, om der var en af de andre kandidater, Sølberg hellere ville køre. Og da den unge træner benægtede dette, sagde den fornuftige mand: »Så er det jo i orden«.

Men naturligvis er der nerver inden kampen om travsportens blå bånd. Hvor ofte har Fredi Sølberg ikke kørt det store løb i tankerne? Hver gang er det mundet ud i et: »Det gælder om at gemme noget til slut.« Og stadig hylkede Sølberg valgsproget: »Uden mad og drikke du'r Prinsessen ikke.« Hun blev stopfodret. Hver dag 12—13 pund havre foruden hø og deslige, og

det blev lokket i hende, hvis det kneb. En opdagelse hjalp: *Prinsessen elsker natmad*. Når der er fred og ro i stalden, går hun gerne om bord i et festligt og solidt måltid, og bliver det sådan ved, er Fredi Sølberg overbevist om, at hun nemt vil kunne slå Tella the Greats pengerekord (mest vindende danske hoppe med ca. 80.000 kroner) og allerede i 1955 nå ned på 1:20. Rekordforsøget i år, det skal man ikke regne med, mener træneren. Hoppen var kun trænet med Derbyet for øje og var ikke i topform, da forsøget blev gjort.

Det gøres ikke på en halv time

Det daglige arbejde, der ligger forud for successen, er ikke gjort hverken på en halv eller en hel time daglig. Ofte begyndte det kl. 9 og sluttede ved 13,30-tiden efter en 4—5 heat. Hvis det skulle nås med alle traverne, måtte der langt flere staldfolk til, og man ser ude omkring i verden en mængde eksempler på, hvad omhyggelig og omfattende træning og pleje kan føre til. I Amerika kunne det ikke tænkes, at en staldmand passede 6—7 væddeløbere. Se i Tyskland, hvor Permit har sin private staldmand. Den står ikke i sin box 23 af døgnets 24 timer!

— Vi havde flere gode heste, hvis der var flere folk og mere tid til at tage sig af traverne, erklærer Fredi Sølberg, og jeg tør prale med, at uden en arbejdsmæssig indsats langt ud over det, vi er vant til at se herhjemme, var Prinsessen ikke blevet den væddeløber,

hun er i dag. Til gengæld kan jeg nu sige, at jeg aldrig har haft så god en travet — og aldrig en, der har fået så



Princess the Great's ejer, bagermester Paul Winding, interviewes af Gunnar Nu-Hansen efter derbysejren.

meget arbejde — eller en, der har vundet så meget. Og nogle flinke kandidater må der da have været i min stald, når jeg har vundet 25 storløb.

— 25?

— Jo, men jeg har da også trænet heste som Flic-Flac, Casino the Great, Gin Højgaard og Irene Kignæs.

Et lille kik ind i fremtiden

Fra og med næste sæson må Prinsessen lidt oftere frem på arenaen, og nu kan det kun blive i den hurtige klasse. Sølberg vil trods alt nok fortrinsvis starte hende i Charlottenlund, hvor hun antagelig begynder i juni eller juli. Den unge træner regner ikke med, at nogen jævnaldrende kan slå hoppen fra lige start, men der er Moster, Orkanen Frisco og adskillige andre ældre modstandere, der ikke bliver gode at bide skeer med. Alligevel sigtes der mod det mål, der hedder »Skandinavisk Mesterskab« — og Prinsessens force er vel i så henseende, at hun er skrap i et opløb og over distancen. Det menes at være årsag til, at hun kun har een andenpræmie. Og det var på Amager, hvor hun efter fejl ikke nåede »helt op«.

Lige nu nyder Prinsessen tilværelsen i Charlottenlund.

Hun elsker at give audiens og betegnes som jordens skikkeligste hest. Navnlig i stalden. Børn løber ud og ind hos den, og så afslappet er derbyvinderen, at den sædvanligvis er mere end fem minutter om at spadsere fra stalden ned til banen, og den skridter, lige til Sølberg giver anden ordre. I løb har den nerver, men ikke mere end den lader sig dirigere. Derimod skal den holdes borte fra trafikken. Den hader motoriserede hestekræfter — måske fordi den endelig her kommer ud for en konkurrence, den ikke kan hamle op med...

Sven Borre.

HESTEEJERFORENINGEN

ønsker venner, bekendte og medlemmer en

GLÆDELIG JUL OG ET GODT NYTÅR

Bestyrelsen

TRAV AMATØRKLUBBEN

ønsker venner, bekendte og medlemmer en

GLÆDELIG JUL OG ET GODT NYTÅR

Bestyrelsen